

Συνέντευξη της **Asya Abdullah**- συμπροέδρου του Κόμματος Δημοκρατικής Ένωσης (PYD) της Ροζάβα-στην δημοσιογράφο **Pinar Öğünç** για τις γυναίκες του στρατού των ΥΡJ και τη θέση της γυναίκας στα καντόνια της Ροζάβα.

Pinar Öğünç - Ποια η πηγή της αυτοπεποίθησης αυτών των γυναικών;

Παρά τις αντιξοότητες, τι προκαλεί αυτή την τόσο ισχυρή επιμονή ενάντια στη δύναμη ενός εξοπλισμένου εισβολέα; Γιατί αυτές οι γυναίκες έχουν τόση αυτοπεποίθηση; Οι άντρες πολεμούν. Οι γυναίκες, αντιμέτωπες με το ISIS, ζητούν το ίδιο με τους άντρες; Μιλάμε για τέτοια ισότητα;

-Έχουμε μια δραματική φωτογραφία μπροστά μας από τις πρόσφατες μέρες. Μια στιγμή σύγκρουσης. Από τη μια πλευρά, υπάρχουν κάποιοι που κόβουν κεφάλια, βασανιστές που ανακήρυξαν χαλιφάτο και πιστεύουν ότι οι πύλες του παραδείσου θα ανοίξουν αν σκοτώσουν περισσότερους “άπιστους”. Γι’ αυτούς, η “γυναίκα” δεν μπορεί να θεωρηθεί “άνθρωπος”. **Ο όρος “δεύτερης κατηγορίας” θα ήταν υπερβολή σε σχέση με την αξία που δίνουν στη γυναίκα.** Αυτή η συμμορία δεν αφήνει τις γυναίκες να αναπνεύσουν στην περιοχή που ελέγχουν, απαγάγουν τις γυναίκες που θεωρούν εχθρούς, τις λιθοβολούν, τις βιάζουν και τις πουλάνε. Αγνοούν τα βασικά δικαιώματα που η ανθρωπότητα κατέκτησε με πολλά χρόνια αγώνων όπως η κατάργηση της δουλείας. Η νοοτροπία τους μισεί πάνω απ’ όλα τις γυναίκες.

Από την άλλη μεριά, υπάρχουν νέες γυναίκες που τους αντιστέκονται με μάτια που γυαλίζουν... Μερικές με στολή, μερικές όχι, με όπλα στα χέρια, με άλλες αξίες. Η ύπαρξη τέτοιων γυναικών μοιάζει με κατάρα για τους άντρες εκείνους που θεωρούν ότι αν σκοτωθούν από γυναίκα, θα χάσουν τον παράδεισο.

Είναι μια μεγάλη ειρωνεία της ιστορίας ότι μια ομάδα γυναικών εμφανίστηκε απέναντι σ’ αυτή την ακραία ισλαμιστική συμμορία που έδειξε στον πλανήτη την προφανή προσβολή του θηλυκού γένους. Είναι μια αξέχαστη αναμέτρηση της ιστορίας της ανθρωπότητας, το ότι βρίσκονται αντιμέτωποι αυτοί οι τζιχαντιστές που αυτοαποκαλούνται Ισλαμικό Κράτος ενάντια στις δυνάμεις αυτοάμυνας της Rojava, τις μαχήτριες των ΥΡJ.

Οι δισδιάστατες εικόνες μπορούν να εξηγήσουν πολλά, αλλά εφόσον δεν δείχνουν τα πάντα, η προσπάθεια να κατανοήσεις το πρόβλημα μόνο μ’ αυτό τον τρόπο μπορεί να προκαλέσει προβλήματα. **Πρώτον, είναι μια προσέγγιση που υποβιβάζει όλα αυτά ως βαρβαρότητα κάποιων τρελών, αγνοώντας την ακραία ισλαμιστική παράδοση που εξέθρεψε η Δύση.** Αυτοί είναι οι “ακραίοι” και οι υπόλοιποι “μετριοπαθείς”. Δεν υπάρχει λόγος να επεκτείνουμε αυτή την πλευρά του προβλήματος.

Πέραν της επιβεβαίωσης, υπάρχει μια αδικία όσον αφορά την άποψη για τις μαχήτριες της αντίστασης. Δεν έχει να κάνει με την προφανή αναγνώριση του θάρρους τους ή με το σεβασμό για όσα κάνουν. Ποιος μπορεί να πει το αντίθετο; Ποιος μπορεί να κάνει κάτι παρόμοιο;

Η πρώτη αδικία στην κοινωνική αντίληψη έγκειται στην περιγραφή των ιδανικών της ζωής και της πολιτικής χωρίς να καταλαβαίνει την αντίσταση στο Kobane και τη απόπειρα εφαρμογής του μοντέλου της δημοκρατικής αυτονομίας στη Rojava εν μέσω εμφυλίου πολέμου.

Το δεύτερο λάθος εμφανίζεται στη θεώρηση ότι το ISIS και οι YPJ εμφανίστηκαν πριν 3-5 μήνες. Οι YPG/YPJ ήδη αντιμάχονται το ISIS και την ιδεολογία του εδώ και 2 χρόνια. Οι Κούρδισσες, Αρμένιες και Σύριες γυναίκες είχαν ήδη εκτεθεί σε βιασμούς ως μέσο πολέμου. Δεν ήταν σαν τη βαρβαρότητα που οι Yezidi, και ειδικά οι γυναίκες Yezidi έζησαν, που αποτελεί γενοκτονία βάσει του διεθνούς δικαίου, ωστόσο, οι γυναίκες της Rojava επίσης άκουσαν το “fetva” (θρησκευτική συμβουλευτική γνώμη) του μουφτή ότι οι γυναίκες της Rojava είναι “halal” (νόμιμες). Δεν έμαθαν αυτή τη βαρβαρότητα πρόσφατα όπως ο υπόλοιπος κόσμος.

Το άλλο λάθος σχετίζεται με την αδικία απέναντι στην Κίνηση Κούρδων Γυναικών στη Rojava. Δεν είναι τόσο πιθανό να καταλάβουμε γιατί η εμπειρία της Rojava αποκαλείται γυναικεία επανάσταση αν ξεχάσουμε τις γυναίκες στις φυλακές του καθεστώτος που πλήρωναν τις συνέπειες της μυστικής οργάνωσης πριν ακόμα από την καθιέρωση του PYD. Είναι αδύνατο χωρίς να ακολουθήσουμε τη δημοκρατική αυτονομία στα τρία καντόνια που δημιούργησε μια εξέλιξη στις ζωές των Κούρδων, αντρών και γυναικών, που ζούσαν χωρίς ταυτότητα. Το μέρος απ’ όπου αντλούν τη δύναμή τους αυτές οι νέες γυναίκες που πολεμούν το ISIS δεν μπορεί να βρεθεί μόνο κοιτώντας τες. Σ’ ένα πατριαρχικό σύστημα που οι γυναίκες θεωρούνται αναξιοπρεπείς αν πάνε μόνες στο κέντρο της πόλης, τώρα αυτές οι γυναίκες έχουν αρχίσει να συμμετέχουν σε κάθε τομέα οργάνωσης... Καταφύγια για γυναίκες, γυναίκες δικαστές για γυναικεία νομικά ζητήματα, αλλαγές στους νόμους διαζυγίων και κληρονομιάς, συνεταιρισμοί γυναικών και γυναίκες που εργάζονται στη δημόσια τάξη μαζί με τους άντρες, σε ένα τόπο που υπάρχουν φόντοι τιμής, αναγκαστικοί γάμοι και όλα τα είδη βίας ενάντια στις γυναίκες... Η αξία μιας γυναίκας τροχονόμου που ζητάει το δίπλωμα ενός άντρα οδηγού... Αυτά συμβαίνουν στη Rojava από το 2012. Μαζί με όλα αυτά, οι γυναίκες πολεμούν το ISIS.

Συνεπώς, η μεγαλύτερη αδικία είναι ενάντια στην Κίνηση Κούρδων Γυναικών. Υπάρχει τέτοια αδυναμία, όταν υποβιβάζονται σε “όμορφες γυναίκες που πολεμούν το ISIS”, που η ιστορία αυτών των γυναικών, που αντιστέκονται στους άντρες στην πολιτική τους κίνηση, λιώνει. Η παράδοση της πάλης ενάντια στο καπιταλιστικό, εθνικιστικό, милитарιστικό, πατριαρχικό σύστημα εξαφανίζεται. Εν τω μεταξύ, δεν είναι δυνατόν ούτε να κάνουμε μια πραγματική συζήτηση για τον εξοπλισμό των γυναικών, ούτε να εκτιμήσουμε τη συνεισφορά των γυναικών κάθε ηλικίας πίσω από την πρώτη γραμμή.

Ναι, στην εικόνα μπροστά μας, υπάρχει μια δραματική αναμέτρηση που η ιστορία δεν μπορεί ποτέ να ξεχάσει. Είναι πιθανό να καταλάβουμε την “έκπληξη” των εθνικών και διεθνών ΜΜΕ. Όμως, με αυτή την οπτική που περιορίζεται σε μια εικόνα, το Κίνημα Κούρδων Γυναικών γίνεται απολίτικο και ρηχό. Και η πηγή της αυτοπεποίθησης αυτών των γενναίων γυναικών δεν μπορεί να γίνει κατανοητή.

Μετάφραση - Επιμέλεια: Θάνια Β. - Μετίν Κ.